

[Albrechtsen]

på at fremstille dette som et ensidigt vestligt nedrustningsskridt. Man fortiede samtidig det godkendte moderniseringsprogram for nye granater, herunder W 82, der skal erstatte W 48.

NATO-mødet godkendte en rapport fra High Level Group (nedsat af NATOs atomplanlægningsgruppe, NPG), der indeholdt et moderniseringsprogram for kortdistanceatomvåbnene. Både brigadegeneral Sidney Davis (direktør, Nuclear and Chemical Directorate) og regeringsrepræsentanten Gaffney samt dr. Wagner henviser under en kongreshøring til denne rapport, som ministeren har været med til at godkende (Sidney, side 3658: »accepted by the NATO-ministers«, og Mr. Gaffney, side 3675: »The NATO High Level Group report on NATO's non-strategic nuclear Forces, approved by NATO-ministers at Montebello, Canada, in October 1983, ...«).

Ifølge Sidney Davis' udsagn skulle den gamle W 48 155 mm granat snart udskiftes under alle omstændigheder, men NATO-forsvarsministrene valgte altså at gøre en dyd af nødvendigheden og fremstille det, som om tilbagetrækningen af sådanne gamle, ubrugelige granater var et nedrustningsskridt.

Davis oplyser under høringen, at den gamle W 48 – bl.a. som følge af kort rækkevidde – indebærer for stor risiko for radioaktivt nedfald på egne styrker, og at enden nu var nær for dette våben.

Disse oplysninger tjente til at bane vejen for en bevilling givet af kongressen i slutningen af 1984 på 1,1 mia dollars til W 48's efterfølger, W 82.

Svar (25/7 85):

Forsvarsministeren (Engell):

Der henvises til mit svar på spørgsmål nr. S 1449.

Jeg skal i øvrigt oplyse, at der efter det for mig foreliggende er givet bevilling til forskning og udvikling af W 82 155 mm atomgranater, men at fremstilling ikke er påbegyndt og ikke forventes iværksat i adskillige år. W 82 vil efter det oplyste ikke blive forsynet med eller forberedt til »Enhanced Radiation«.

Spm. nr. S 1452

Til *forsvarsministeren* (15/7 85) af:

Albrechtsen (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at de gamle W 33 8-inch atomgranater af NATO er besluttet tilbagetrukket af samme årsager, som gælder for W 49 155 mm granaten, dvs. på grund af forældelse?«

Begrundelse

Allerede i 1984 var USA i gang med at producere de nye W 79 8-inch atomartillerigranater, der på baggrund af Montebelloministermødets beslutninger skal erstatte den gamle W 33 8-inch atomgranat.

Brigadegeneral Sidney Davis redegør for dette forhold i en kongreshøring den 1. maj 1984, hvori han siger, at begrundelsen for tilbagetrækningen af W 33 er den samme, som fører til opgivelsen af W 48 155 mm atomartillerigranaten, dvs. forældelse.

Oplysningen kan findes i høringsreferatet fra Committee on Armed Services, Senatet, 1984, s. 2414, Part 7, Strategic and Theater Nuclear Forces, 1. maj 1984, side 3659.

Davis oplyser, at den nye granat, der får en rækkevidde på 29 km, hvor den gamle kun kunne række 18 km, er i produktion, og at nye granater vil være færdigproduceret i slutningen af 1984.

Herefter står jo så kun tilbage, at de vesteuropæiske lande skal godkende selve overførslen af de nye granater til de enkelte lande samt tage stilling til det endelige antal, der skal opstilles.

Brigadegeneralen oplyser i den forbindelse, at USA lægger uhyre megen vægt på at få deployeret denne granat, samt at antallet ikke er endeligt aftalt med europæerne, men at NATOs øverstkommanderende i Europa, SACEUR, på Montebelloministermødet blev pålagt at skabe klarhed over det vesteuropæiske »behov« (requirements). SACEURs udspil skal ifølge disse oplysninger komme i 1985, og indtil da skal de producerede granater afsættes til USAs allierede uden for Vesteuropa.

Svar (25/7 85):

Forsvarsministeren (Engell):

Der henvises til mit svar på spørgsmål nr. S 1449.